

ÉVKÖZI 23. VASÁRNAP

1-5 oldal

Olv.: Bölcs 9,13-19 – Filem 9b-10.12-17 – Lk 14,25-33

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Szeretettel köszöntöm a krisztusi közösséget! Hiszen mi keresztények krisztusiak vagyunk, Krisztus-követők. Annak a közösségnek vagyunk a tagjai, amely közösség tagjait Jézus Krisztus fölszabadított. Jézus Krisztus az ő szeretetével megszabadított minket az önzésünk világából és Isten felé fordította az arcunkat, és elindulunk egymás felé, egymás életének a szolgálatára. Keresztények vagyunk, és az embereknek általában a kereszt jut az eszünkbe, amikor azt mondjuk valakire, hogy keresztény, holott a név után ítélve semmi köze nincs a keresztnek meg a kereszténynek egymáshoz. Persze Krisztus jele a kereszt és a kereszt azt üzeni a világ számára, hogy Jézus az életével, szenvedésével értünk hozott életáldozatával, halálával újíttotta meg a mi életünket.

Ma ez a keresztény közösség a keresztség révén közénk jön. Gazdagodunk. Kedves Laura, kedves Ádám, akarjátok-e, hogy gyermeketek a keresztény közösség tagja legyen? Mi a gyermeketek neve, milyen néven tudjuk őt ennek a közösségnek a tagjai közé beírni? Zsombor. Gondolkodtam rajta, hogy ennek a szegény Zsombornak ki lesz a védőszentje, mert ugye Zsombor, az Gyulának volt az apja, annak a Gyulának, aki Szent István ellen föllázadt. Hát most ebből a gyerekből, a lázadóból egy igazi szelíd, de ugyanakkor erős embert kell formálnia, alakítania Jézus Krisztusnak, meg nektek. Mert egyébként a nevének a jelentése az, hogy bölényerős. Hát, elég erős apja van, elég erős édesanyja van. Reménykedjünk abban, hogy ha a Jóisten szeretetének is enged ez a család, ez a kicsi gyerek, meg a közösségünk jó példájára is oda tud figyelni, akkor ebből a bölényerős emberből, egy erős keresztény ember lesz, aki meg tudja mutatni ebben a világban, hogy a szeretetnél nincs nagyobb erő. Mert egyedül a szeretettel lehet győzni. Ezen a mai szentmisén, amikor ilyen nagy ünnepünk is van, hogy egy taggal gyarapszik a hívőknek a közössége, kérjük egy őszinte önvizsgálattal, bűnbánattal mi is a Jóisten bennünket megmentő szeretetét.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Nagyon sajátos ez a mai üzenet, akár ijesztő is lehet az ember számára, hogy aki nem gyűlöli anyját, apját, hallottuk a felsorolást, az nem lehet az én tanítványom. Természetesen ennek a fogalomnak az értelme azt jelenti: aki nem szereti jobban az Istent mindenkinél, az nem lehet a tanítványom. Nagyon szeretném, ha ez az üzenet eljutna hozzánk, mert az Isten nem riválisunk.

Ne féljünk attól, amit kér tőlünk az Isten, hogy őt mindennél és mindenkinél jobban szeressük. Ádám, ennek a kisgyerekeknek az apja, jobban szeresse az Istent a feleségénél? Vagy Laura, a felesége jobban szeresse az Istent az ő férjénél? És itt mindegyikünk elmondhatja ezt: jobban szeressem az Istent, mint akiért élek? Testvérek! Ha Isten szeretete határozza meg az életünket, akkor az életünknek van értelme. Ugyanis miről van szó? Arról van szó, hogy az Isten igazol bennünket. Minket, embereket csak a szeretet igazol. Annak az embernek, az ő életének van értelme, akit szeretnek. Akit nem szeret senki, az elszigetelődik. Akit nem szeret senki, az a mai modern fogalmak szerint egzisztenciális árva, vagyis akit nem szeret senki, az kikerül az emberi közösségből, magának él. Lehet, hogy vannak az életnek olyan szakaszai, amikor ez a magamnak élek jól jön, nyugalmat, békét hagy az embernek a másiktól, csak hogy

ez a nyugalom álságos. Ha közel engedjük hozzánk ezt, hogy Istent szeretni mindenekelőtt, akkor ebben az van, hogy úgy szeretni egymást, ahogy az Isten szeret bennünket. Mert a mi szeretetünk az Isten iránt válasz annak az Istennek, aki minket elfogad úgy, ahogy vagyunk és olyannak, amilyenek vagyunk. És Istennek ez a szeretete igazolja az embert.

Tehát amit itt Jézus kér, az azt jelenti, tanuljunk az Istentől és úgy szeressük egymást, ahogy Isten szeret bennünket. A katolikus üzenet húsvéti üzenet, a húsvéti üzenet pedig pontosan ezt jelenti, amit már a szentmise bevezetőjében is említettem. A húsvéti üzenet Krisztus életáldozata. Hát áldozatot se könnyű egymásért hozni és éppen ezért egymás életét csak akkor tudjuk igazolni és csak annak az életét igazoljuk, akiért szívesen hozunk áldozatot, akiért szívesen mondunk le kicsinyes, önző gondolatainkról, önző tetteinkről, önző vágyakozásainkról. Mert a másik, akit szeretek, az ez által nyeri el élete értelmét. Értelmes élete van annak, akit megajándékoznak a szeretettel, kiemelik a névtelenségből.

Ezért a keresztség is ezt jelenti. Ezt a kicsi gyereket névvel illetjük, Zsombor lesz az ő neve, nem névtelen. És ezen a néven számon tartják. Az Isten mindegyikünket a nevéen szólít, mert mindegyikünk önmagában fontos az Istennek. És ma erre az útra indítjuk el ezt a kicsi gyereket, hogy ne magának éljen, hanem a másik emberért, minden emberért, csak más és más fokozata van ezeknek a szeretetkapcsolatoknak, de szeretet nélkül nem lehet élni. Akinek az életéből ez hiányzik, az gyűlölködni fog, az ellenségeskedni fog, az közömbös lesz, annak a másik ember nem számít. A megváltás, Jézusnak a húsvéti áldozata azt jelenti, hogy megmutatta nekünk, hogy hogyan kell egymással összetartoznunk szeretetben, lemondásban, nagylelkűségben, áldozatkészségben. És ez egy új élet, ez a keresztyén új élet.

Gondoljunk csak abba bele, hogy mekkora bátorsága volt Krisztusnak, amikor a világ elé állt és erre a keresztre hivatkozott. A zsidóknak ez botrány, a pogányoknak meg ostobaság. Jézus akkor is erre a keresztre hivatkozott, mert ez az élet fája. Arra figyelmeztet és tanít bennünket, hogy egymás életének a szolgálatára születünk, ez az életünk értelme, nem más. Gondoljunk csak arra, hogy mennyi bajunk van a világgal. És a világban kikkel van bajunk? Akik maguknak élnek, akik csak a maguk pecsenyéjét sütögetik, akik csak a maguk javát, a maguk érdekét nézik, a maguk karrierjét, érvényesülését. Rendben van, Jézus mondja, csak törekedjete ezekre, de aki erre igazán törekszik, az legyen mindenkinek a szolgája, mert csak ebben az esetben van értelme ennek a törekvésnek, különben életellenes, emberellenes.

Mekkora bátorsága volt Jézusnak kiállni a világ elé és a keresztre hivatkozni! A zsidóknak miért botrány? Hát nekik olyan Istenről nincs fogalmuk, aki az emberért szenved, aki az emberért az életét adja. De van ennél nagyobb tett? Hát botránkozzanak a zsidók rajta! És éppen ezért Krisztusnak a keresztáldozata után ennek a botránkozásnak nincs helye. Egyszerűen azért, mert a mi királyunk nem uralkodik, hanem szeret, mert ez a legnagyobb erő és ez a legnagyobb hatalom.

A pogányoknak meg ostobaság, mert akinek nincs hite, az azt mondja, hogy áldozatot hozni a másikért, az butaság. Hát egy életed van, élj magadnak! Ez ostoba dolog, ilyet kívánni az embertől. Igen, mert egymásért vagyunk, az ember közösségi lény és a közösségben csak azoknak van helyük, akik tudnak a másikkal alkalmazkodni, tudnak a másikért áldozatot hozni, tudják a másik ember életét szolgálni és ezáltal építeni a közösséget, ami erő.

Mekkora bátorság, Testvérek, hogy ez a Jézus a világ színpadára azt az Egyházat állítja, akik mi vagyunk. Ez a Jézus annyira hisz bennünk, hogy mi erre képesek vagyunk. Persze csak abban az esetben, ha igazán krisztusiak vagyunk, ha igazán Krisztust követők vagyunk. Jézus még arra is számított, hogy lesznek, akik kikacagnak bennünket. Ezért mondja el a toronyépítő ember példáját, hallottuk. Ezért mondja el a hadba vonuló embernek a példáját, hallottuk. Fel kell mérni az embernek a lehetőségeit természetesen.

De egyet ne felejtünk el: az Egyház a maga építkezésével, a torony építésével soha nem végez, soha nem tudja befejezni. De építi, sose hagyja abba, ezt így mondja a teológia: Ecclesia semper reformanda. Az Egyház mindig kell, hogy megújuljon. És ugye ez azt jelenti, hogy nekünk az eszközeink mások, mint a világnak az eszközei. Mi, akik toronyépítők vagyunk, felmérjük azt, hogy nekünk is vannak gyarlóságaink, gyengeségeink, meg a legfontosabb eszközünk: a szeretet. Az nem tud versenyre kelni a világ hatalmával, de a világ a maga hatalmával csak verekedni tud, a szeretet hatalma pedig a világ erőivel bírókat is megállítja, mert a rosszat, az ellenséges erőt, csak a jóval lehet megállítani. Verekedni csak azzal lehet, aki verekedni akar. A toronyépítő Egyház nem verekszik. Nem látványos, mert a rosszra mindig, újra meg újra jóval válaszolni, azt mondják, gyenge. Túlságosan is erős! Mert a rosszat nem viszonzni és elkerülni a harcot, a háborút, a verekedést, ez az egyetlen, ami a reményt hozza erre a földre.

Vagy ha a hadba vonulókra gondolunk, megint csak ezt említhetem. A mi erőnk nem fizikai erő, nem a fegyverek ereje. Hát látjuk, hát küldjék csak az emberek Ukrajnába a fegyvereket, tart a háború, ameddig tart – és közben belepusztul a világ. Pedig csak egy erővel lehetne mindezt megállítani, hogy nem verekszünk egymással, hanem még akkor is, ha néha hátrányba kerülünk, akkor sem állunk soha a harc oldalára, hanem ezt a krisztusi harcot harcoljunk. Vagyis a jót állítjuk szembe a rosszal és hosszú távon biztos, hogy ez a harc a győzedelmes.

Testvérek! Egy ilyen életre hívjuk ezt a kicsi gyereket, Zsombort. Nagyon fontos, hogy mindenki segítse őt, mi segítsük egymást, mert ennek a világnak, drága jó Testvérek, pontosan erre a krisztusi, áldozatos, erre a krisztusi, életadó szeretetre van szüksége. Csak ez épít. Az összes többiről lehet beszélni, ideologizálni – jaj az ideológiákkal vigyázzunk! – lehet ideologizálni, néha még igazságokat is lehet mondani, semmi se változik. Akkor változik a világ arculata és a mi egyéni életünk is, amikor ezt a krisztusi utat választjuk. Nem látványos, de ez teremti családi békét, ez teremti meg egy férfinak meg egy nőnek az életre szóló elkötelezettségét, amikor egymásért él két ember. Ez növeli a családot, ahol ebben a szellemben élnek együtt szülők meg gyerekek. Ez növeli a világ erejét a különböző közösségek által. De legfőképpen az Egyház, amely gyarló, esendő emberekből áll. Mi vagyunk az Egyház, mi vagyunk a krisztusiak. Ha jó tanítványok vagyunk, a kereszten tanító Jézusra figyelünk, akkor az életet szolgáljuk, mert az életet csak az egymásért hozott áldozat szolgálja.

Most nagyon kérjük a Jóistent ezért a kicsi gyermekért. Messze van? Térítsük vissza ide a közösségbe – a folyosóról. Hát ugye ilyenek vagyunk mi emberek, néha elkíváncozunk a közösségből, mert úgy gondoljuk, hogy a magunk útján járni egyszerűbb. De igazi út csak a közös út lehet, az élet egy közös út. Én mint a Máltai Szeretetszolgálatnak is a munkása, ki merem jelenteni, csak a közös úton ismerjük meg, hogy a másik embernek mire van szüksége, különben ki akarjuk találni. Ezen a közös úton döbbenünk arra is rá, hogy mire vagyunk képesek egymásért. Hát ott derül ki, hogy mire van szüksége a másiknak, és én tudok-e neki válaszolni. Ha igen, akkor együtt megyünk, ha nem, ha nem veszem figyelembe a szükségletét, akkor azt az embert kilököm a sorból. Ha nem küzdök azért, hogy segítsek a gondján-baján, akkor miért megyünk egy úton?

Kedves jó Laura, Ádám! Nagyon örülünk, hogy elhoztátok ezt a kicsi gyereket ide. Akarjátok-e, hogy vízből és Szentlélekből, hiszen ez egy jelképes üzenet, újjászülessen ez a kicsi gyerek? Valójában úgyis az isteni tanítás szüli ujjá. Éppen tegnap mondta Potápi Árpád: a mi két kincsünk a magyarságunk meg a kereszténységünk, a keresztény hitünk! Igen, erre lehet építeni, ez a valóság.

Keresztelés

Kedves Laura, kedves Ádám! Azért hoztátok el gyermeketeket ide a közösségbe, hogy újjászülessen vízből és Szentlélekből és ennek a krisztusi testnek a tagja legyen. Mit kértek az Isten Egyházától az ő számára? Keresztséget! Kedves szülők! Nektek kötelelességetek őt ebben a szellemben nevelni, hogy egy boldog emberré váljon. Kérdezem a keresztszülőket, segítségére leszték ennek a családnak, de legfőképp ennek a kicsi gyereknek ezen az úton? Igen! Köszönjük szépen, és mindenkitől kérdezem: így gondoljuk el a keresztyén életünket, amikor a közösségről gondolkodunk, hogy egymást vállaljuk és egymásért élünk? Vállaljátok-e a közös utat ezzel a kicsi gyerekkel és a családjával? Igen! Nagy örömmel fogad téged, Zsombor, a keresztyén közösség. Megjelöllek a kereszt jelével az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Akkor most valljuk meg hitünket, amelyre hivatkozva ezt a kicsi gyereket a keresztyén közösségbe fogadjuk. Gondoljon mindenki arra, aki meg van keresztelve természetesen, hogy mi is részesültünk ebben. Tegyetek tanúságot a hitetekről Jézus Krisztusban! Ebben a hitben kereszteljük meg Zsombort.

Ez az Anyaszentegyház hite, amelyet boldogan vallunk Jézus Krisztusban. Kedves Testvérek, egy gondolatot fűzök ehhez a vallomáshoz. Nem tudom, mennyire tudatosult bennünk, 2010-ben, amitől fogva ünnepeljük a trianoni tragédiára válaszképpen az összetartozásunk igazságát, Magyarországon spirituális alapra, lelki alapra helyeztük Kárpát-medence sorsát, a magyarok sorsát, amikor a törvénybe iktatta a magyar parlament a következőt: az Isten a világ Teremtője és az emberiség Atyja. Mekkora ajándék, hogy mi egy ilyen nemzet tagjai vagyunk és ez a kicsi gyerek is ebbe a nemzetbe született bele! És most abban a hitben, amit előbb megvallottunk megkereszteljük őt vízzel, és a Szentlelket majd az Isten biztosítja számára.

Ez az egyházi üzenet: víz tör föl a templom világából, mert a hitünk, az új életünk Istenhez köttetik, és a templom az Isten lakhelye. És ne felejtsek el, ennek még sajátos üzenete is van itt, mert itt a lábunk alatt hét forrás van, tehát itt nem csak a víz árad, hanem mintha az Isten ereje is fölfakadna Zsombornak is meg az egész családjának és mindannyiunknak az életére.

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Szeretnénk Zsombort itt tudni a közelünkben, mert még adósai vagyunk, meg kell erősíteni őt erre az útra. Az őskeresztyén korban, amikor valaki megkeresztelkedett – akkor általában felnőttek keresztelkedtek természetesen – akkor fehér ruhát kapott az illető, illet, amilyenben a ministránsok is vannak, és ebben a fehér ruhában járt-kelt, és akkor tudta róla mindenki, hogy keresztyén lett. Ez az a boldog idő volt, amikor azt mondogatták a pogányok, akik nem voltak még keresztyének, hiszen azok közül kerültek ki a keresztyének – most is várjuk a pogány testvéreinket, hogy térjenek csak ide, mert lesz itt helyük – és ugye akkor azt mondogatták: nézzétek, hogy szeretik egymást! És vágyakoztak ebbe a közösségbe. Hát itt most Európában annyira nem vágyakoznak az Egyház közösségébe sajnos. Ez is a bajunk, úgyhogy hívjuk őket. Viszont – nem baj, ha Zsombor alszik – emlékeztetőül erre az ősi időszakra, amikor ezt a fehér ruhát megkapták a keresztyének, most öneki is adunk emlékképpen. Fogadd a fehér ruhát és őrizd meg keresztségedet feddhetetlenül!

És ami sajátos eleme a keresztségnek, szent olajjal jelöljük meg – ez a szent olaj éppen Názáretből való – mert az ókorban a versenyzők, főleg a birkózók olajjal kenték be a testüket, hogy a birkózáskor a másíknak ne legyen fogása rajta, csússzon le a keze, amikor le akarja teperni. Hát erre gondoltak az őskeresztyének, a kereszteléskor szent olajjal jelölték meg a megkeresztelteket, hogy a Sátánnak ne legyen rajtuk fogása. Hát, kedves Zsombor, bár a

neved után nagyon erős leszel, azért azt szeretnénk, ha elgyengülsz, akkor se legyen a gonosznak fogása rajtad. Megjelöllek téged az üdvösség olajával, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevében. Amen.

Azt, hogy Laurának mennyibe került már ez a kisgyerek, azt ő tudja, mi csak sejtjük. Ádámra is egy kis terhet azért szeretnénk rakni. A húsvéti gyertyáról gyújtjuk meg, amely Krisztus jelképe, Zsombornak a gyertyáját. A gyertya arra való, hogy fényt adjon. Közben elfogy. Ha nem gyújtjuk meg, akkor nem ad fényt, akkor megmarad – de minek? Viszont a gyertya valóban fényt ajándékoz nekünk, sokba kerül, mert fölemésztí magát. Ti vagytok a világ világossága – Jézus ezt a jövőndölést kockáztatta meg. Mi vagyunk a világ világossága. Egyet ne felejtünk el: ennek a fénynek igen nagy ára van, az életünkkel fizetünk. De megéri, mert aki jót tesz, az jobb lesz, és értelme lesz az életének. És akivel meg jót teszünk, az fölismeri, hogy milyen szép is az élet. Drága Ádám, dolgozod lesz, hogy ezt a kicsi gyereket ebben a szellemben vezetgesd. Majd amikor a kezdet megmarkolja, az már egy külön idő lesz. Én mikor kicsi gyerek voltam, ugye édesapámat másfél éves koromban veszítettem el, mindig irigykedtem azokra a gyerekekre, akik az édesapjuk kezébe kapaszkodva mentek az utcán. Hát, nem irigylem tőle a te kezdet meg a te közelségedet mag az édesapai szeretetedet.

Kedves Testvérek! Örülünk ezeknek az eseményeknek, mert gyarapodunk. Egyházüldözések vannak és – ez is csoda – mégis nő a keresztények száma. Bár egy kicsit a muszlimoké jobban, de hát az ő eszközeik nem a mi eszközeink. Mi a szeretetünket kínáljuk meg az áldozatos segítségünket kínáljuk, ezt nem mindig veszik észre az emberek, vagy talán úgy gondolják, hogy nem is kell nekik. Csak aztán vannak az életnek helyzetei, amikor mindenki rádöbben arra, hogy egyedül nagyon gyenge. Azt szeretnénk, hogy soha ne maradjon senki egyedül. Nekünk ez a küldetésünk, hogy mindenki kapjon a mi bátorító szeretetünkből.

Kedves Testvérek! Rögtön következik az áldás, de előbb egy fiatal emberpár testvérünk egy pillanatra elének áll. Tessék!

Ricsi: Dicsértessék a Jézus Krisztus! A felemelő események sorát mi is szeretnénk folytatni és szeretnénk a kedves Testvéreket meghívni jövő hét szombaton, délután 2 órára az esküvőnkre, melyet Imre atya fog tartani a Villányi úti Szent Imre Templomban. Szeretettel hívjuk a Testvéreket!

Julcsi: Szeptember 10.

Íme, ezért kell az asszony is, hogy amit a férfi elfelejt, az asszony egészíti! Köszönjük szépen!

+ Á L D Á S +